

[Gudme.]

sådan, at kurator får en større indflydelse, og at skifteretten holder sig lidt mere tilbage som kontrollerende myndighed. I praksis er der vel allerede en glidning hen i denne retning, sådan som konkurslovsinstituttet administreres rundt omkring i vore skifteretter, men nu får man altså lov for, at sådan må man gøre det. Jeg er ikke i tvivl om, at der derved kommer en hensigtsmæssig arbejdsfordeling, og at der også derved bliver tale om, at skifteretterne bliver fritaget for meget overflødig.

Derfor er jeg tilbøjelig til at sige, at man nok er lidt for beskeden i justitsministeriet, når man i bemærkningerne til lovforslaget på side 29 under punkt 7 skriver: »Forslagets gennemførelse vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige«. Det er vistnok sådan et gummistempel, man har stående rundt omkring i lovkontorerne, og som man, efter at man har skrevet hele den lange indledende tekst, sætter på til sidst. Jeg tror faktisk, det er det gale gummistempel, man er kommet til at sætte på her. Jeg tror, realiteten er, at der ved dette lovforslag vil blive tale om en administrativ forenkling for skifteretterne, som vil være ganske mærkbar. Jeg synes ret beset, hr. justitsminister, at man skal rose sig af sine fortjenester, og når ministeren ikke selv vil gøre det, vil jeg da gerne her gøre det og sige: jeg tror, der er grund til at fremhæve, at ved at fremsætte et lovforslag byggende på betænkningen fra 1971, hvor man skyder en væsentlig del af arbejdet fra skifteretten over til kurator, fritager vi vore underretter, vore skifteretter – de ligger i underretterne – for en arbejdsbyrde og giver dermed mulighed for, at underretternes arbejdskraft kan bruges på anden nyttig måde, hvor vi jo mange gange under behandlinger om retsplejeloven har haft lejlighed til at konstatere, at der er brug for arbejdsindsatsen, ikke mindst efter at vi mærkbart har hævet grænsen mellem underrets- og landsretssager.

De andre synspunkter, der ligger bag ved betænkningen, er omtalt af andre og står jo udførligt nævnt i bemærkningerne til lovforslaget. Det er den hurtigere behandling, som måske også er en følge af, at det i højere grad bliver kurator end skifteretterne, der kommer til at tage sig af boet, og endvidere dette, at vi får en udvidet adgang til – nu hedder det ikke mere afkræftelse, men omstødelse, og jeg ved ikke, om der er den store lykke ved denne sprogæn-

dring – en sådan afkræftelse eller omstødelse. Alt dette er ting, som er nævnt, og som der er argumenteret for, og som jeg for mit vedkommende kun kan sige at vi anser det for rimeligt at gennemføre. Derfor er hovedsigtet med dette lovforslag helt åbenbart et sigte, som vi vil medvirke til at fremme.

Der er to ting, der ikke er i lovforslaget; hr. Ole Espersen har nævnt dem i sit indlæg. Det ene er, at man ikke, trods de lokketoner, som ministeren har været udsat for fra ministeren i skatte- og afgiftsministeriet, foretager en tilbagegang til den regel, vi havde før 1969, hvorefter staten skal have fortrinsret og som skatteopkræver skal komme forud for almindelige kreditorer. Jeg mener, at det, vi gennemførte i 1969, var så ubetinget rigtigt, og jeg håber derfor ikke, at justitsministeren har haft anfægtelser i anledning af de, skal vi sige fuldstændig professionelt prægede synspunkter – han er jo erhvervshæmmet – som skatte- og afgiftsministeren har måttet fremføre over for ham. Der burde ikke være nogen tvivl, vi skal blive stående dér, hvor vi kom til i 1969, at skatte- og afgiftskrav er ligestillede med almindelige kreditorer.

Det andet, som der ikke står noget om i forslaget, men som blev nævnt af hr. Ole Espersen og også af fru Elsebeth Kock-Petersen, er overvejelserne om, hvorvidt man allerede nu skulle prøve at føre nogle af de tanker, som man har arbejdet med i Esbjerg ved det sydvestjyske universitetscenter, ind i lovforslaget, nemlig den almindelige gældssanering, som jo typisk vil have interesse for lønmodtagere, men derimod ikke for de erhvervsdrivende, som i almindelighed er dem, der går konkurs. Jeg mener, det er rigtigt, at man ikke har føjet det ind i det konkurslovforslag, der nu foreligger. Jeg tror i det hele taget, at udkastet fra Esbjerg er for ufærdigt til, at der kan skrives lov på dette grundlag, men jeg vil på den anden side også for mit parti tilkendegive, at vi ser med stor interesse på disse bestræbelser. Vi mener også, at der må være mulighed for den almindelige lønmodtager for at få et opgør med sine kreditorer på en rimelig måde, således at man ikke skal ofre alle de unødvendige omkostninger, som det medfører den ene gang efter den anden at køre med fogden ud til en mand, der ingenting har eller i hvert fald ikke har nok, og man undgår også det nervepres, som det er for den pågældende den ene gang efter den anden at skulle føle presset fra de kreditorer, som